Forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål

(92/C 156/04)

KOM(92) 192 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 18. maj 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Alle medlemsstaterne har ratificeret den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål; Fællesskabet har også godkendt konventionen ved afgørelse 78/923/EØF [1] og har deponeret godkendelsesinstrumentet;

Fællesskabet skal som kontraherende part i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, gennemføre anbefalinger fra det stående udvalg, der er nedsat ved konventionen; det bør fastsættes, at de dele af anbefalingerne, der er bindende, skal vedtages ved en kommissionsprocedure i samarbejde med medlemsstaterne;

Europa-Parlamentet anmodede ved beslutning af 20. februar 1987 om politikken vedrørende dyrs velfærd [2] Kommissionen om at fremsætte forslag til fællesskabsbestemmelser om husdyrhold i almindelighed;

dyr er anført på listen over varer i Traktatens bilag II;

husdyrhold udgør en integrerende del af landbrugets aktiviteter; det er en indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen;

det fælles marked for dyr og animalske produkter fungerer ikke optimalt på grund af forskelle, som kan fordreje konkurrencevilkårene;

der bør derfor fastsættes fælles mindstekrav med hensyn til beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, for at sikre en rationel produktionsudvikling og fremme gennemførelsen af det indre marked for dyr og animalske produkter; der må tages hensyn til dyrevelfærdsbestemmelser, som allerede er fastsat i fællesskabsreglerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Ved dette direktiv fastsættes der mindstekrav med hensyn til beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

2. Andetsteds fastsatte fællesskabsbestemmelser om beskyttelse af visse dyr berøres ikke af anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. *dyr:* dyr, der opdrættes eller holdes til produktion af fødevarer, uld, skind eller pelsværk eller til andre landbrugsformål, herunder dyr, der er resultatet af genetiske modifikationer eller nye genetiske kombinationer

2. *ejer eller bruger:* fysisk eller juridisk person, der ejer dyrene, eller som er ansvarlig for at opdrætte dem mod eller uden vederlag

[1] EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12.

[2] EFT nr. C 76 af 23. 3. 1987, s. 185.

3. *intensivt produktionssystem:* driftsform, hvor dyrenes antal, belægningsgraden eller de forhold, dyrene holdes under, eller produktionstrinnet kræver, at de hyppigt bliver tilset af mennesker.

KAPITEL II

Dyrs velfærd

Artikel 3

Medlemsstaterne drager omsorg for, at dyr ikke udsættes for unødig smerte, lidelse eller kvaler.

Artikel 4

Medlemsstaterne påser:

1. at ejeren eller brugeren af dyr er ansvarlig for og træffer rimelige foranstaltninger til at sørge for deres velfærd

2. at dyrene passes af et tilstrækkeligt antal medhjælpere, der har det fornødne teoretiske og praktiske kendskab til dyrene og det anvendte produktionssystem.

Artikel 5

Medlemsstaterne påser, at dyr opstaldes, fodres, vandes og passes på en måde, som — under hensyntagen til deres udviklingstrin, tilpasning og domestikation — er passende for deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Artikel 6

Medlemsstaterne påser, at der ikke gennemføres naturlig eller kunstig avl eller anvendes avlsmetoder, som forvolder eller kan forvolde dyrene lidelse eller beskadigelse; der må ikke holdes dyr til landbrugsformål, medmindre det ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dets sundhed eller velfærd.

Artikel 7

Medlemsstaterne påser:

1. at dyrenes bevægelsesfrihed — under hensyntagen til deres art og i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer — ikke begrænses på en måde, der medfører unødig lidelse eller skade på dyret

2. at dyr, der til stadighed eller regelmæssigt holdes bundet eller indespærret, gives så megen plads, som er passende for deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Artikel 8

Medlemsstaterne påser — under hensyntagen til dyrenes art og udvikling, tilpasning og domestikation — at forhold såsom belysning, temperatur, fugtighed, luftcirkulation, ventilation og andre miljømæssige forhold som f.eks. koncentration af gasarter eller støjniveauet på det sted, hvor dyrene holdes, er passende for deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Artikel 9

Medlemsstaterne påser, at intet dyr gives foder eller drikke på en måde, der kan påføre det unødig lidelse eller skade, og foder og drikke må ej heller indholde stoffer, der kan forårsage unødig lidelse eller skade.

Bortset fra stoffer, som gives i behandlingsmæssigt eller forebyggende øjemed, må dyr ikke indgives andre stoffer, medmindre videnskabelige undersøgelser af dyrevelfærd eller erfaringen har vist, at stoffet ikke skader dyrets sundhed eller velfærd.

Artikel 10

Medlemsstaterne påser, at dyrs tilstand, sundhed og velfærd undersøges omhyggeligt med sådanne mellemrum, at unødige lidelser undgås; dyr, der holdes i intensive produktionssystemer, skal tilses mindst en gang om dagen.

Artikel 11

Medlemsstaterne påser, at aflivning af dyr på bedriften foregår professionelt og under alle omstændigheder på en sådan måde, at hverken det dyr, som skal aflives, eller andre dyr påføres unødig smerte eller lidelse.

Artikel 12

Medlemsstaterne påser, at det tekniske udstyr, der anvendes i intensive produktionssystemer, efterses grundigt mindst en gang om dagen, og eventuelle konstaterede fejl udbedres snarest muligt. Såfremt en fejl ikke kan udbedres med det samme, skal der straks træffes alle midlertidige foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte dyrenes velfærd.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Gennemførelsesbestemmelser til anbefalinger af bindende karakter fra det stående udvalg, som er nedsat ved den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, og eventuelle gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv vedtages efter proceduren i artikel 17.

Artikel 14

Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed fører kontrol, således at det sikres, at dette direktiv overholdes.

Kontrollen, som kan føres samtidig med kontrol i anden forbindelse, skal omfatte et statistisk repræsentativt udsnit af produktionssystemerne i hver medlemsstat hvert år.

Artikel 15

Kommissionens veterinærsagkyndige kan, i det omfang det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af dette direktiv, foretage kontrol på stedet i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af kontrollen.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder de sagkyndige al den bistand, der er nødvendig for gennemførelsen af deres opgave.

Artikel 16

Kommmissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF (1), i det følgende benævnt »komitéen«

Artikel 17

Når der henvises til proceduren i denne artikel, gælder følgende bestemmelser:

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden fastsætter under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til komitéens udtalelse. Den underretter komitéen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelse.

Artikel 18

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at straffe overtrædelser af dette direktiv.

Artikel 19

Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

(1) EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.